

Bemærkninger til lovforslaget

Forslaget skal ses som led i regeringens bestræbelser på at tilskynde unge til at gå ind i et uddannelsesforløb.

Efter gældende regler modtager unge kontanthjælpsmodtagere under 25 år, der ikke i hjemmet forsørger egne børn, normalt ungesatsen, som pr. 1. januar 1996 udgør 2.138 kr. om måneden til hjemmeboende unge og 4.370 kr. om måneden til udeboende. Unge under 25 år, der i en sammenhængende periode på 12 måneder har haft månedlige indtægter, der overstiger 60 pct. af højeste dagpengebeløb, modtager dog kontanthjælp efter reglerne for personer over 25 år. Efter den nuværende § 37, stk. 3, 3. pkt., medregnes ydelser fra Statens Uddannelsesstøtte og andre godtgørelser, der ydes i forbindelse med uddannelse, ikke i indtægten.

Forslaget indebærer, at perioden forlænges fra 12 til 18 måneder, og at indtægten nu skal stamme fra beskæftigelse. § 37, stk. 3, 3. pkt., udgår herefter som overflødig.

Økonomiske og administrative konsekvenser

En ændring af perioden fra 12 til 18 måneder og

indførelse af et beskæftigelseskrav skønnes at medføre en årlig offentlig besparelse på ca. 65 mill. kr. Ændringen skønnes at omfatte ca. 25 pct. af de 18-24-årige, som i dag får hjælp efter voksensatsen for ikke-forsørgere, svarende til ca. 2000 helårsmodtagere. Med en overgangsordning, hvorefter kun unge, der ikke tidligere har fået hjælp efter reglerne for personer over 25 år, er omfattet af forslaget, skønnes de økonomiske konsekvenser dog først at få fuld virkning fra 1998. I 1996 skønnes den offentlige besparelse herefter til 30 mill. kr. I 1997 skønnes besparelsen til ca. 60 mill. kr., og i 1998 og 1999 til 65 mill. kr. (PL 1995). De årlige besparelser fordeles på stat og kommune med halvdelen til hver.

De økonomiske konsekvenser er omfattet af budgetgarantien og skal forhandles med de kommunale parter.

Forslaget forventes ikke at have administrative konsekvenser.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser m.v.

Lovforslaget forventes ikke at medføre erhvervsøkonomiske eller miljømæssige konsekvenser, ligesom det heller ikke har betydning for EU-retten.